

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Andreæ Vallensis Vvlgo Del Vavlx Andanensis, I. V. D. Et
In Alma Academia Lovaniensi SS. Canonum Professoris
Ordinarii, Paratitla Ivris Canonici Sive Decretalivm D.
Gregorii Papæ IX. Svmmaria Ac ...**

Delvaux, André

Coloniæ Agrippinæ, 1686

Tit. 25. De primicerio ejusque officio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62177](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-62177)

cet in Altari Sacramentum, vel, ut alias legitur, Sacrificium Corporis & Sanguinis Domini, can. *Perleßu Difst. 25. & alii.* Qualiter vero ordinetur Sacerdos seu Presbyter, traditur in can. *Presbyter Difst. 23. & c. fin. sup. de Sacramenta non reiteranda.*

4. Sacerdotum autem alii simpliciter Sacerdotes appellantur, alii Archipresbyteri, alii Chori episcopi (quorum institutio & potestas non tantum in Romana, sed & in aliis totius orbis Ecclesiis tanquam improba & supervacanca interdicta & sublata est, can. *Quamvis & can. Quod Episcopi Difst. 68.*) alii Episcopi, alii Archiepiscopi seu Metropolitani, alii Piamates, alii Patriarchi, alii summi Pontifices. Gratianus in princ. 21. Difst. 5. inter eos ubi eam discretionem tradit introductam esse maxime à gentilibus, qui inter suos Flamines alias simpliciter Flamines, alios Archiflamines, alios Protoflamines appellantur.

5. Dicitur vero Archipresbyter, quasi primus seu princeps Presbyterorum vel sacerdotum, & à plerisque Decanus appellatur, c. *Ad huc sup. De officio Archidiaconi.* Et quamquam Archidiaco non major sit ordine, quando is tantum est Diaconus, ramen eo minor est iurisdictione & dignitate, spectatō jure communi, c. *ubi Glos. b. t.*

6. Archipresbyterorum alius est Vibanius, qui videlicet in civitate Episcopali omnibus presbyteris praeſt, & vicem Episcopi, quando sibi ipſe defuerit, ultraet, & officium b. t. Alius Foraneus, quem alias coimunius appellant Decanum Ruralem, quasi qui rati, id est, extra civitatem Episcopalem plebis ac Presbyterorum, reliquo rumque Clericorum hibi subjectorum, curam habet, cap. ult. hoc t. & Decanum Christianatis Officium Vibani optimè declaratur in c. 2. & 3. b. t. Ruralis vero in d. c. ult.

TITULUS XXV.

De Primicærio, ejusque officio.

1. *Nominis ratio.*2. *Primicarii munus & officium.*

Tertiò loco est Primicærius, primus in choro vel cantu, absente Archipresbytero. Nam non mit. ad h. rubric. & in aliquibus Ecclesiis est nomen dignitatis, ut patet ex c. *Cum accessissent sup De constitutionib. & ex iurisdictione facultate que animadvertisendi in Clericos delinquentes, ciannexa can. Perfectus & ad Primicarium Difst. 25.* quam non modo in sacerdotes inferiores sed & in Canonicos & ipsos dignitate Ecclesiastica praefiantes exercet, ut ex Glosa Pragmat. sanct. fin. tit. quomodo divin offic. fit celebr. refert Chon. lib. 1. *De sacra polit. tit. i. n. 10.*

1. Deducitur autem Primicerii nomen à Cereo: cum enim ante chartæ & membrana inventionem in pugillaribus, ceteratis arborum liberis & foliis, aliave materia, scriberetur, factum fuit, ut quæ in ejusmodi ceras libellis, & per translationem etiam in aliis scriberentur, in eis scripta dicerentur; & quod in primo loco scriptum erat, in prima cera; quod in secundo, in secunda; quod in tertio, in tercia; & quod in postremo, in ima cera scriptum diceretur. Hinc etiam, quia is, qui primus erat seu dignior, primus in albo scribebatur, l. 1. D. *De albo scribendo:* Primicerius dictus est, quasi primus in ordine ceræ seu scripturæ, & in omnibus ordinibus dignior: sic enim saepius legimus in Novella & Notariorum Primicariorum, id est primum seu in matricula Notariorum primi scriptum, & in Cod. lib.

12. *Primicariorum mensorum,* id est, inter mensores primi, *Primicariorum ex corpore Decanorum, Primicariorum fabris protectorum domesticorum, equitum.* Sic Augustinus vocat Stephanum Primicium Martyrum. Is vero qui Primicarium in quocumque ordine sequebatur, Secundicærius, & sic deinceps dicebatur.

2. Hinc igitur factum quoque est, ut qui Ecclesia præficiunt Diaconis & aliis Clericis ac cantoribus instruendis atque docendis, ad cantum in choro destinantis, (& Græcis Χροδίτες vel Χροδίσδακας dicitur, id est, Chori magister, Aristot. 3. Polit. cap. 9. & Plato *De legibus:* Primicerius dici coepit, veluti primus in choro, & primus ratione cantus: alioquin non est primus simpliciter, cum subfit Archidiacono e. unico b. t. Alter dicitur Cantor sive Precentor: sib quo etiam Successor est, Hostien. in *Summa b. t.* cd quod officium canandi

cantandi Lectiones, Laudes, aliaque, seu eorum distributio ad canendum illi incumbat, & similiter ordo ac modus cantandi, pro tempore & solemnitate, praecepsque in canto. Ad eundem spectat determinatio delationis cereorum seu luminum: leves præterea castigationes Clericorum, aliaque similia, de quibus in d. can. Perleßis, §. ad Premicarium Diff. 25. & in d. unico h.s.

TITULUS XXVI.

De officio Sacristæ.

1. 2. Sacrista quies, & officium illius.
3. Videri eundem cum Thesaurario.

1. Sequitur quarto loco de officio Sacristæ. Sacrista dicitur à rerum sacrarum custodia, quasi sacristans; & idem est, qui Sacratius: ut enim locus, in quo res sacræ reponuntur & servantur, dicitur Sacratium, i. Sacra & Sacrum. D. Deverum de vis. ita qui rebus sacris præficiatur, vocatur Sacrista, e. unico h.s.

2. Videaturque idem cum eo, quem in Ecclesiis quibusdam Thesaurarium vocant: aliter Cimelarcha dicitur, l. fin. in fine Cod. De bonis auctor. Iud. possiden. & utriusque videtur idem esse munus atque officium, ut colligi videtur ex can. Perleßis, §. ad thesaurarium in fine Diff. 25. & d. e. unico h.s. ubi Sacrista dicitur subjectus esse Archidiacono.

3. Et ad ejus curam pertinere custodiam sacrorum vasorum, vestimentorum Ecclesiasticorum, seu totius thesauri Ecclesiastici (qui magis in vasis sacris & instrumentis Ecclesiasticis, quam in pecunia numerata consistit) nec non quæ ad luminaria pertinent. Et in d. can. Perleßis dicitur ad Thesaurarium pertinere basilicarum & coetiarum ordinationem, incensi & luminarium præparationem, curam baptisterii ordinandi. Ex quo loco, ut ex aucto d. patet. Sacristam nudum habere officium, absque ullam jurisdictione aut Praeminentia, Rota ibid. de prab. Decis. 9. alias 153. innovis. Potest tamen eidem per consuetudinem vel privilegium attributa jurisdictione accedere dignitas, Rota ibid. Idque ostendunt delegationes Pontificia Thesaurario, Turonens. in e. Ex tenore II. inf. Deforo, comp.

Linconensis, in e signif. 18. inf. De convers. onig. gat, & Nivernensis, in e. Cum olim 32. inf. De off. cio & potest, iud. deleg.

TITULUS XXVII.

De officio Custodis,

D einde Custos quasi minister est Sacristy secundum Glos. & Pan. ad rubr. hoc tit. idque de eius quoque officio aliquid subiaceundum est. Illud autem consistit in his, ut non tantum ad horas Canonicas pulseret iussu Archidiaconi, sed & pallia vel linteamina altaris, cunctaque utensilia Ecclesiæ indesinenter custodiatis, in lampadibus & lucernis diligenter accendendis & extinguidis privil. ex i. b. t. panem, & in uno omni tempore ad Missam præparatum habeat; oblationes seu elemosynas Clericis singularis distribuant, d. e. 1. & 2. b. t. Et hic yix unquam videtur habere jurisdictionem, aut dignitatem vel minimam partem.

Cæterum non est magna vis facienda in hoc, vel ante dictis nominibus, eorumque officijs de jure statutis, sed omnia referri debent ad consuetudines Ecclesiasticarum, pro quarum diversitate nomina ista variantur, & pariter eorum officia,

TITULUS XXVIII.

De officio & potestate Vicarii.

III.

S. I.
Vicarius quis, & quotuplex.

1. 2. Vicarius alius Perpetuus, alius Temporalis.
3. Perpetuus habet se ad instar beneficiarii.
4. 5. Non etiam Temporalia.

C onsideratis eorum officiis, qui deserviunt Ecclesiæ nomine proprio: sequitur de iis, qui deserviunt nomine alieno: eujusmodi sunt Vicarii. Dicitur enim Vicarius à Vice, quod